

Sygn. akt I C 265/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Przemysław Majkowski

Protokolant : sekr. Joanna Wołczyńska – Kalus

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Łasku

M. K.

o odszkodowanie

1. oddała powództwo,

2. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu na rzecz adwokata M. B. kwotę 7.200 (siedem tysięcy dwieście) zł powiększoną o należny podatek 23 % VAT tj, łączną kwotę 8.856 (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć) zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ustanowionej dla powoda z urzędu.

Sygn. akt I C 265/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 czerwca 2016 r. (data wpływu) skierowanym przeciwko pozwanemu Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. powód A. K. wniósł o zasądzenie od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. odszkodowania za postępowanie niezgodne z prawem w wysokości 300.000 zł, (pozew k. 3-4, pismo powoda k. 70-76)

W odpowiedzi na pozew z dnia 03 stycznia 2017 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. podniósł, że przedstawione w pozwie roszczenia są w jego ocenie całkowicie bezzasadne i jako takie winny podlegać oddaleniu w całości. Pozwany dodał, że jako komornik nie miał żadnego udziału w opisanych przez powoda krzywdach, których konsekwencją było pobranie przez powoda kredytu będącego przyczyną prowadzonej przez niego sprawy. Udział Komornika w sprawie jest jedynie realizacją obowiązków nałożonych na komornika przez obowiązujące przepisy prawa, (odpowieź na pozew Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łasku k. 111-112).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. prowadzi przeciwko A. K. postępowania egzekucyjne w sprawach o sygn. Km 56160/12 oraz Km 1401/15. Egzekucja w sprawie Km 56160/12 prowadzona jest na wniosek wierzyciela (...) Banku Spółdzielczego w P., w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 10 stycznia 2012 r. sygn. akt 20/01/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 27 stycznia 2012

r. Egzekucja w sprawie Km 1401/15 prowadzona jest na wniosek wierzyciela Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Turku T. M. w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 września 2014r, sygn. akt I ACa 602/14 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 10 grudnia 2014 r. Wniosek o wszczęcie egzekucji w sprawie Km 56160/12 wraz z tytułem wykonawczym, został przesłany do Kancelarii pozwanego Komornika wraz z aktami egzekucyjnymi o sygn. 254/12 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Turku T. M. zgodnie z postanowieniem o przekazaniu sprawy z dnia 10 października 2012 r. Przekazanie tej sprawy nastąpiło na wniosek wierzyciela, który skierował egzekucję do nieruchomości powoda położonych w miejscowości R., gmina Z., dla których w Sądzie Rejonowym w Łasku VI Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z/s w P. prowadzone są księgi wieczyste o nr (...). W związku z wnioskiem wierzyciela pozwany Komornik w dniu 29 października 2012 r. wszczął egzekucję do wskazanych dwóch nieruchomości powoda. Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 56160/13 prowadzona jest z renty powoda oraz z nieruchomości w celu zaspokojenia roszczenia wierzyciela w łącznej kwocie 143.364,24 zł. Z uwagi na niewywiązanie się przez powoda z obowiązku zapłaty całej należności w terminie określonym przez komornika w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji z nieruchomości, organ egzekucyjny na wniosek wierzyciela pismami z dnia 15 lipca 2013 r. zawiadomił strony o wyznaczonym na dzień 11 października 2013 r. terminie opisu i oszacowania nieruchomości oraz postanowieniem z dnia 15 lipca 2013 r. powołał biegłego K. K. do dokonania czynności niezbędnych dla sporządzenia opisu i dokonania oszacowania zajętych nieruchomości. Po złożeniu Komornikowi przez biegłego operatu szacunkowego, pozwany Komornik zgodnie z wyznaczonym terminem w dniu 11 października 2013 r. dokonał opisu i oszacowania przedmiotowych nieruchomości w obecności powoda sporządzając stosowny protokół. W trakcie przeprowadzonej czynności powód poinformował Komornika, że złożył szereg pism do różnych instytucji (w tym sądów) w celu wstrzymania egzekucji, jej umorzenia oraz uzyskania odszkodowania za złe leczenie. Wobec powyższego, obecnego powoda Komornik pouczył, że wstrzymanie czynności w dniu 11 października 2013 r. jest niemożliwe, gdyż w sprawie nie został złożony przez wierzyciela stosowny wniosek o wstrzymaniu czynności, zawieszeniu bądź umorzeniu egzekucji. Nie zostało też złożone na dzień czynności postanowienie sądu o zabezpieczeniu powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Pismami z dnia 31 stycznia 2014 r. strony postępowania egzekucyjnego zostały zawiadomione o wyznaczonym terminie licytacji zajętych nieruchomości na dzień 14 marca 2014 r. Z uwagi jednak na nie przesłanie przez sąd akt egzekucyjnych komornikowi oraz brak jakiegokolwiek odpowiedzi na jego pismo, a także z powodu niemożności zachowania terminu, komornik zwrócił się do Sądu Rejonowego w Łasku o odwołanie licytacji wyznaczonej na dzień 14 marca 2014 r. Tym samym licytacja w wyznaczonym terminie nie odbyła się. Pismem z dnia 17 marca 2016 r. wierzyciel wniósł o ponowne wyznaczenie terminu pierwszej licytacji nieruchomości informując jednocześnie komornika, iż z otrzymywanych przez niego odpisów postanowień Sądu, wynika iż wszystkie powództwa oraz skargi dłużnika zostały oddalone. Z uwagi na znaczny upływ czasu, który minął od momentu uprawomocnienia się opisu i oszacowania nieruchomości komornik pouczył strony o możliwości złożenia wniosku o wyznaczenie dodatkowego opisu i oszacowania. Wierzyciel pismem z dnia 15 lipca 2016 r. wniósł o przeprowadzenie czynności egzekucyjnych w miejscu położenia nieruchomości celem ustalenia, czy zaszły istotne zmiany będące podstawą do wyznaczenia dodatkowego opisu i oszacowania, (dowód: akta postępowania Sądu Okręgowego w Sieradzu o sygn. akt I C 158/16, pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. k. 15, , 16, 17, 31-32, 33, 110, zeznania powoda- protokół rozprawy z dnia 30 października 2017 r. 00:18:40-00:52:44 w zw. z k. 183v-184).

W sprawie egzekucyjnej o sygn. Km 1401/15 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. zgodnie z wnioskiem wierzyciela dokonał zajęcia świadczenia emerytalno-rentowego powoda, rachunku bankowego oraz wierzytelności w Urzędzie Skarbowym z tytułu nadpłaty podatku. Z uwagi na liczne skargi oraz pozwy składane przez powoda A. K., których część nie została jeszcze rozstrzygnięta, komornik nie miał możliwości podjęcia dalszych czynności zmierzających do wyegzekwowania należności. Powód korzystał ze wszystkich możliwych środków zaskarżenia w postępowaniu egzekucyjnym, wytaczając już wcześniej m.in powództwo o odszkodowanie zarówno przeciwko organowi egzekucyjnemu, Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Turku, Sądowi Okręgowemu w Koninie oraz biegłemu rzeczoznawcy K. K.. A. K. żądał od wskazanych organów zapłaty kwoty 300.000,00 zł tytułem odszkodowania, a jego żądanie zostało oddalone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, sygn. akt I ACa 322/15 z dnia 10 września 2015 r. Postępowania egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. w sprawie o sygn. Km 56160/12 oraz Km 1401/15 prowadzone są na podstawie tytułów wykonawczych

upoważniających do egzekucji całego roszczenia, o które wnosi wierzyciel. Wszystkie podjęte w sprawie czynności zostały dokonane zgodnie z wnioskiem wierzyciela i z zachowaniem wymaganych terminów. Powód został przy każdej dokonanej czynności jak i przy zawiadomieniu o wyznaczonym terminie wykonania czynności pouczony o przysługującym mu prawie do jej zaskarżenia. W trakcie całego prowadzonego postępowania wierzyciel nie złożył wniosku o wstrzymanie, zawieszenie bądź umorzenie postępowania w całości lub części, co mogłoby przyczynić się do uwzględnienia jakiegokolwiek pisma powoda. Wyrokiem z dnia 17 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu w sprawie o sygn. akt I C 158/16 z powództwa A. K. przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Ł. M. K., Prokuraturze Rejonowej w T., Sądowi Rejonowemu w Ł., (...) Bankowi Spółdzielczemu w P. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności oddalił powództwo i odrzucił powództwo w stosunku do (...) Banku Spółdzielczego w P.. Wyrok uprawomocnił się w dniu 24 stycznia 2017 r., (dowód: (dowód: akta postępowania Sądu Okręgowego w Sieradzu o sygn. akt I C 158/16, pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łasku M. K. k. 15, , 16, 17, 31-32, 33, 110, zeznania powoda- protokół rozprawy z dnia 30 października 2017 r. 00:18:40-00:52:44 w zw. z k. 183v-184, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie I C 158/16 k. 431).

Sąd Okręgowy zważył , co następuje:

Powództwo wniesione przez A. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, iż do 12 listopada 2004 r. podstawę odpowiedzialności komornika stanowił art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w brzmieniu obowiązującym do 12 listopada 2004 r. oraz art. 417 k.c., zaś po 12 listopada 2004 r. wyłącznie art. 23 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w brzmieniu obowiązującym do chwili obecnej. Stosownie do treści art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 231, poz. 1376, dalej w tekście uzasadnienia uoksie.), komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Przesłankami odpowiedzialności komornika sądowego są zatem: niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności, szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem, a powstałą szkodą. W myśl cytowanego przepisu komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Odpowiedzialność komornika nie jest oceniana pod kątem winy komornika ani też na zasadzie ryzyka. Do przyjęcia odpowiedzialności komornika wystarczy wyłącznie wykazanie, iż jego działania lub zaniechania były niezgodne z prawem, Konstytucją, ustawami, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi oraz rozporządzeniami i Prawem UE. Brak obiektywnie istniejącej szkody po stronie powoda (subiektywnie może czuć się poszkodowany faktem prowadzenia egzekucji) oraz brak naruszeń prawa przez komornika eliminuje możliwość przyznania odszkodowania lub zadośćuczynienia w trybie art. 23 uoksie.

W okolicznościach niniejszej sprawy stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności pozwanego na podstawie powołanego przepisu. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, że działania pozwanego w sprawie Km 56160/12 oraz Km 1401/15 /14 nie nosiły cech niezgodności z prawem. Postępowanie egzekucyjne, co do zasady, wszczynane jest przez komornika sądowego na wniosek wierzyciela. Zgodnie z art. 797 § 1 k.p.c. we wniosku o wszczęcie egzekucji należy wskazać świadczenie, które ma być spełnione oraz sposób egzekucji. Tytuł wykonawczy stanowi podstawę do prowadzenia egzekucji o całe objęte nim roszczenie i ze wszystkich części majątku dłużnika, chyba że z treści tytułu wynika co innego (art. 803 k.p.c.). Wszystkie podjęte w sprawie czynności zostały dokonane przez pozwanego zgodnie z wnioskiem wierzyciela oraz przepisami prawa w stosownym czasie i z zachowaniem wymaganych terminów. Powód został przy każdej dokonanej czynności jak i przy zawiadomieniu o wyznaczonym terminie wykonania czynności pouczony o przysługującym mu prawie do jej zaskarżenia. W trakcie całego prowadzonego postępowania wierzyciel nie złożył wniosku o wstrzymanie, zawieszenie bądź umorzenie postępowania w całości lub części, co mogłoby przyczynić się do uwzględnienia jakiegokolwiek pisma powoda. Zaoferowane przez powoda w przedmiotowej sprawie dowody w postaci akt postępowania cywilnych oraz postępowania egzekucyjnego, stanowiły w istocie jedynie dowód, iż takie postępowania przed tym sądem oraz innymi organami się toczyły i zakończyły się orzeczeniami o określonej treści. Powód poza orzeczeniami zapadłymi w powołanych przez siebie postępowaniach, nie powołał się na żadne konkretne dokumenty zawarte w tych aktach

czy wynikające z nich okoliczności, które miały by udowodnić stawiane przez niego tezy. Jednocześnie z akt tych, a w szczególności z zapadłych w nich orzeczeń nie wynika by prowadzone przeciwko powodowi postępowania egzekucyjne były nielegalne lub prowadzone w sprzeczności z obowiązującymi przepisami. Dalej należy wskazać, iż to na powodzie, jako dochodzącym zapłaty odszkodowania, zgodnie z art. 6 k.c., ciążył obowiązek wykazania jakie konkretne zdarzenia lub zachowania pozwanego doprowadziły do powstania w jego majątku szkody. Kolejnym obowiązkiem spoczywającym na powodzie było wykazanie rozmiaru doznanej szkody majątkowej. Okoliczności tej powód również nie wykazał. W szczególności powód nie wykazał jaki jest związek kwoty żądanej przez niego tytułem odszkodowania z wielkością doznanej szkody. Stosownie do art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Z powyższego wynika, iż nałożenie obowiązku naprawienia szkody uzależnione jest od zaistnienia przesłanek, którymi są: 1) zdarzenie, z którym na określonych zasadach normy prawne wiążą obowiązek naprawienia szkody przez dłużnika; 2) szkoda; 3) związek przyczynowy, pozwalający ustalić, że zdarzenie jest przyczyną szkody. Jak już wyżej wskazano żadna z tych okoliczności nie została przez powoda udowodniona. Powód nie wykazał bowiem, jakie konkretnie działania pozwanego są przyczyną szkody, dalej nie wykazał, iż wskutek działań pozwanego doznał szkody i ostatecznie wykazał istnienia związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniami zarzucanymi pozwanemu a doznaną przez niego szkodą. Mając powyższe na uwadze z powodu niewykazania przez powoda iż działanie lub zaniechanie komornika było niezgodne z prawem, a także nie wykazania szkody powództwo należało oddalić.

Na podstawie § 8 pkt. 7 w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. 2015.1801) w sprawie ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Sieradzu na rzecz adwokata M. B. kwotę 7.200 zł powiększoną o należny podatek 23 % VAT tj. łączną kwotę 8.856 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ustanowionej dla powoda z urzędu.